

[Adam Møller.]

det sted? Jeg tror, man skulle overveje i udvalget, om det ikke var praktisk at bibeholde denne ventil, som man jo fra andre sider end fra arbejdsgiversiden godt har kunnet se en vis mening i.

Forslaget om at nedsætte mindstealderen fra 16 til 15 år kan vi tiltræde, men jeg vil dog gerne gøre den bemærkning, at det formentlig ikke må stille sig i vejen for den erhvervsorientering, som sker af unge, der vil gå ind i søfartserhvervet, og som jo er meget væsentlig for den tilgang, som heldigvis er stor og glædelig på disse områder. Vi kommer jo med denne ændring i overensstemmelse også med den norske sømandslov på dette område, og jeg synes det er en god ting.

Hvad angår forslaget om nedsættelse af tiden for ret til hjemsendelse har jeg jo allerede omtalt, at vi altså ikke anser den merudgift, der kan blive tale om i denne forbindelse, for at være afskrækkende, og det vil altså også sige, at vi mener, man må kunne gå med til denne nedsættelse af tiden. Det er naturligvis en belastning for de søfarende, at de skal være så længe væk fra deres hjem og fra danske forhold, som tilfældet hidtil har været, og der er jo også med ordningen en vis elasticitet i det, således at man måske fleksibelt kan afvente den tid, da skibet er nærmere ved en dansk havn, hvor det er muligt at få hjemsendelsen i orden uden alt for store udgifter.

Vi kan også tiltræde de nye bestemmelser om ret til at fratræde, når der er udsigt til krigsfare eller krigsskade eller epidemier, og dette mener vi heller ikke vil give særlige ekstrapudgifter, fordi det jo er sømanden selv, der skal betale det halve af udgiften.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne give tilslutning til, at forslaget behandles i udvalget, og til, at de principper, som ministeren har foreslået, bliver gældende.

Jens Peter Jensen: Da de to forudgående talere med et vist talent har gentaget den højtærede handelsministers forelæggelse af sagen, skal jeg undlade at komme ind på enkeltheder i lovforslaget.

Det er en lidt vanskelig lovgivning, denne her, men jeg synes, man er kommet godt fra det, for så vidt angår realiteterne i sagen. Jeg tror nok, at den højtærede minister har

givet justitsministeriets lovkontor lidt mere, end det burde have, igennem formuleringen, og at der godt kunne være taget lidt mere hensyn til de lægfolk, som skal administrere denne lov ude i praksis. Det kan da være, vi i udvalget kan få rettet lidt på det, for jeg er helt enig i de to tidligere ordføreres indlæg om lovtæksten, om stikord og disse ting.

Jeg er også helt enig med hr. Adam Møller, når han taler om erhvervsorienteringen for de unge, og jeg føler mig overbevist om, at ministeren har ganske samme holdning.

Man kunne måske spørge med hensyn til reglerne, for adgang til fri hjemrejse, om der her bør udløses ganske automatisk det statsbidrag, der er tale om, men jeg vil dog gerne føje til, at redernes andel jo altså også vokser, og at det vel nok er tidssvarende, at man gennemfører selve de tidsfaktorer, der her er indsat. Men det kan godt være, vi skal se lidt nærmere på selve det beløb, der anvendes her.

Der kunne være anledning til at tage andre ting op også i relation til mindretalsudtalelser i betænkningen, men jeg tror ikke, det tjener noget formål, fordi det, som jeg siger, er et vanskeligt område, og så fremkalder man måske netop en hel del besværligheder. Det er udmærket at kunne tale om demokrati på arbejdspladsen, men det er jo sådan på et skib, at i den hverdag, de situationer, det kan komme ud for, skal der være nogen, der bestemmer, og dér kan det ikke ske ved en flertalsafgørelse, der er ofte ikke tid til at føre forhandlinger. Man er næsten i samme situation, som hvis man er indlagt til operation for en blindtarmsbetændelse; jeg ville i hvert fald nødig være den, der skulle ligge og vente på, hvem af dem der fik flertal for at bestemme, hvordan de skulle bære sig ad.

Jeg vil altså sige, at jeg tror, dette er en god og en dygtig lovgivning, men at vi måske kan rette lidt på teksten af hensyn til den praktiske anvendelse af den. Derfor kan jeg på venstres vegne sige, at vi kan anbefale forslaget til gennemførelse.

Valbak: Søens erhverv byder jo sine udøvere forhold, der i følge sagens natur afviger ikke så lidt fra erhverv på landjorden. Det særegne i forholdene bliver naturligvis mere udpræget, jo længere og jo længere tid man opholder sig borte fra hjemlig havn. Skibet